

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **G. Z.**
bytem V. 15, B.

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020, č. j. JMK 152006/2020, sp. zn. S – JMK 132016/2020 OSPŽ,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

1. Žalobce dostal pokutu za to, že V. K. hrubě urazil na cti použitím výrazu „pedofile zkurvený“. Svou vinu nepopírá. Namítá ale četné nedostatky odůvodnění rozhodnutí správních orgánů. Krajský soud proto musel posoudit, zda na ně poukazuje důvodně.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

2. Městský úřad Kyjov („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 31. 8. 2020, č. j. OOP115518/20/278 („rozhodnutí městského úřadu“) uznal žalobce vinným z úmyslného spáchání přestupku ublížení na cti podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona č. 251/2016 Sb., o některých přestupcích („zákon o některých přestupcích“). Tohoto přestupku se měl žalobce dopustit tím, že „dne 11. 7. 2019 v čase 18:08 hod. v obci X, na autobusové zastávce, se dopustil přestupku proti občanskému soužití tím, že jinému ublížil na cti, když urazil V. K. [...] slovy „pedofile zkurvený“.“ Městský úřad žalobci uložil pokutu ve výši 2.000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč.
3. Městský úřad vycházel zejména z výpovědí žalobce a pana K. a ze zvukové nahrávky zachycující celou událost. V. K. k incidentu uvedl, že v daný den po šesté hodině večer čekal na autobusové zastávce na autobus z Brna. Měl vyzvednout dceru své přítelkyně S., jejímž otcem je žalobce. Poté, co z autobusu S. vystoupila společně se žalobcem, pozdravil ji a vzápětí na to, ho žalobce slovně napadl, že jeho pan K. zdravit neumí. Na to pan K. žalobci odpověděl, že ho již několikrát v minulosti zdravil, ale nikdy mu pozdrav neopětoval. Se S. matkou se domluvil, že S. někdy vyzvedává, pokud její matka z pracovních důvodů nemůže. Žalobce o tom ví. Žalobce mu na zastávce sdělil, že pan K. není matkou nezletilý, a proto mu ji nepředá. Pan K. na to reagoval, že v takovém případě zavolá policii a sociálku. Policii skutečně zavolal, ale hlídka byla na výjezdu, proto museli počkat. Po celou dobu jejich rozhovor nahrával na mobilní telefon, na což žalobce upozornil. Žalobce s dcerou následně poodešli bokem k lavičkám, načež došlo k hlasité výměně názorů. Během ní žalobce nazval pana K. „pedofile zkurvený“. Tomu byla přítomna i S. Pan K. podle své výpovědi následně volal babičce nezletilý, která přišla na místo. Žalobce však i s dcerou odjeli autobusem zpět do Brna.
4. Žalobce přiznal, že vulgárně urazil pana K. Nepamatuje si již, co přesně řekl. Jednal však v tísní. Tato slova pronesl poté, co ho pan K. fyzicky napadl v parku u zastávky téhož dne. Po tomto napadení byl měsíc v pracovní neschopnosti. S. matka mu nesdělila, kdo měl v ten den S. přebírat. On ji pouze nechtěl dát cizímu člověku. Napadení nahrávka nezachycuje.
5. K výši pokuty městský úřad uvedl, že k tíži žalobci přičetl to, že vulgarismy použil na veřejně přístupném místě za přítomnosti nezletilé dcery. S ohledem na tyto skutečnosti městský úřad o trestu v podobě pouhého napomenutí vůbec neuvažoval. Nebylo by dostačující.
6. Žalobce se proti rozhodnutí městského úřadu neúspěšně odvolal. Rozhodnutím ze dne 2. 11. 2020, č. j. JMK 152006/2020, žalovaný potvrdil rozhodnutí městského úřadu („rozhodnutí žalovaného“). Skutkový stav považoval za zjištěný naděvši pochybnost.

III. Obsah žaloby a dosavadní procesní vývoj věci

7. Žalobce podal nejprve blanketní žalobu se žádostí o ustanovení advokáta. Jeho návrhu krajský soud vyhověl a usnesením ze dne 4. 1. 2021, č. j. 41 A 73/2020-21 žalobci ustanovil zástupkyní Mgr. Martinu Šamlotovou. Zároveň žalobci stanovil lhůtu 15 dnů na doplnění žaloby. Proti tomuto usnesení podal žalobce kasační stížnost zdůvodněnou tím, že ztratil důvěru v ustanovenou advokátku. Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl. Krajský

soud následně usnesením ze dne 7. 5. 2021 zprostil ustanovenou advokátku povinnosti zastupovat žalobce. Dalšího zástupce žalobci neustanovil.

8. Žalobu mezitím žalobce doplnil sám. Namítl, že rozhodnutí městského úřadu je nepřezkoumatelné pro nesrozumitelnost, protože jeho výrok nedostatečně specifikuje místo spáchání přestupku. Podle výroku mělo k přestupku dojít „v obci X, na autobusové zastávce“. Toto však neodpovídá nárokům, které na vymezení místa přestupku klade judikatura. V X je až sedm autobusových zastávek.
9. Další vadu výroku rozhodnutí městského úřadu žalobce vidí v tom, že pro naplnění skutkové podstaty přestupku ublížení na cti se vyžaduje, aby došlo k zesměšnění druhé osoby nebo jejímu hrubému uražení. Výrok však uvádí pouze, že žalobce V. K. urazil. Neuvádí, že by se jednalo o hrubou urážku. Běžnou urážku přestupkově postihovat nelze.
10. Odůvodnění uložené sankce v rozhodnutí městského úřadu považuje žalobce za nepřezkoumatelné pro nedostatek důvodů. Není z něj jasné, proč měl městský úřad za to, že by trest ve formě napomenutí nestačil. Žalobce na tento nedostatek upozorňoval již v odvolání, žalovaný jej ale nenapravil. Závěr městského úřadu, že žalobce pronesl urážku na místě veřejně přístupném, nemá oporu v provedeném dokazování. Tuto skutečnost proto nemohl přičítat k tíži žalobci.
11. Žalobce rozporuje také naplnění skutkové podstaty přestupku urážky na cti. V. K. se totiž vůči dceři žalobce dopustil nevhodného jednání sexuálního charakteru. Výraz pedofil jej proto nemohl urazit. V tomto ohledu žalobce navrhoval doplnění dokazování. Městský úřad mu však nevyhověl, přestože se jedná o skutečnost významnou pro posouzení přestupkové odpovědnosti žalobce. Jako důkaz žalobce navrhuje audio nahrávku, na které si jeho dcera stěžuje na pedofilní jednání V. K. a také novinový článek ze serveru novinky.cz s názvem *Samozvaný král pedofilů „Plyšáček“ stanul před soudem, s šestiletou plánoval svatbu*.
12. Závěrem žalobce uvádí, že se snažil odstranit následky svého jednání a panu K. se omluvil e-mailem. Sam pan K. přitom žalobce označil slovy „pedofile zkurvený“. Omluvy se však žalobci nedostalo. Rozhodnutí o vině žalobce se za těchto okolností jeví jako nespravedlivé. Žalobce proto navrhl, aby soud obě rozhodnutí správních orgánů zrušil, eventuálně aby upustil od potrestání podle § 65 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“).
13. Doplnění žaloby následně krajskému soudu zaslala i ustanovená advokátka. Namítla, že městský úřad porušil právo žalobce na seznámení s podklady rozhodnutí. O tomto právu jej před vydáním rozhodnutí nevyrozuměl. Městský úřad sice provedl ústní jednání, na kterém žalobce podepsal prohlášení, že se s podklady rozhodnutí seznámil. Chybí však poučení žalobce o tom, že se k podkladům může vyjádřit.
14. Další námitka míří na neúplnost výroku rozhodnutí městského úřadu. Z výroku o vině není jasné, zda měl žalobce jiného zesměšnit nebo hrubě urazit. Žalobce měl podle výroku rozhodnutí poškozeného pouze urazit. I popis skutku výrok uvádí velice kuse. Chybí v něm veškeré okolnosti, za kterých mělo dojít k protiprávnímu jednání. K tomu, aby správní orgán mohl někoho uznat vinným z ublížení na cti, je nutné, aby zkoumal všechny okolnosti případu. Ten přitom poukazuje na trvalé konfliktní vztahy mezi žalobcem a

poškozeným, který se také uchýlil k vulgaritám. Je otázkou, zda v dané situaci žalobce skutečně mohl poškozenému ublížit na cti.

15. Ve shodě s žalobcem pak jeho zástupkyně namítá nedostatečnou určitost místa spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí městského úřadu a nepřezkoumatelnost odůvodnění ve vztahu k uložené sankci. Žalovaný pochybil, pokud nevyhověl odvolacím námitkám žalobce, nezkoumal kontext, ve kterém žalobce pronesl urážku a neprovedl žalobcem navržené důkazy.

IV. Vyjádření žalovaného

16. K namítané nepřezkoumatelnosti výroku rozhodnutí žalovaný nezpochybnil, že přesná specifikace skutku má velký význam pro určení, jakým konkrétním jednáním došlo ke spáchání přestupku. Zároveň má zabránit záměně skutku s jiným. Popis skutku ve výroku rozhodnutí městského úřadu se zcela přesnými údaji o čase, místě a způsobu spáchání přestupku nezakládá ani minimální riziko záměny s jiným skutkem. V X sice je více zastávek, ale pouze jedna z nich nese označení „X“.
17. Žalovaný nesouhlasí ani s tím, že je chybou, pokud výrok rozhodnutí mluví o tom, že žalobce jiného urazil a neuvádí, že ho urazil hrubě. Hrubou není urážka, kterou někdo za hrubou označí, ale jejíž hrubost vyplývá z okolností věci.
18. Městský úřad srozumitelně vysvětlil, proč jako trest nezvolil napomenutí, ale žalobci uložil pokutu. Žalobce v průběhu správního řízení nenavrhoval k provedení důkazy, které navrhuje nyní v žalobě. Správní orgány se k nim proto nemohly vyjádřit.
19. Není pravdou, že žalobce nedostal před vydáním rozhodnutí poučení o právu seznámit se s podklady a vyjádřit se k nim. V protokolu o provedení ústního jednání žalobce podepsal prohlášení, že se seznámil s podklady rozhodnutí a nenavrhoje jejich doplnění o nové důkazy.
20. Při posuzování věci žalovaný vycházel z provedených důkazů, zejména z výpovědi žalobce a poškozeného a ze zvukové nahrávky. Z vyhodnocení těchto důkazů vyplývá, že dialogu zachycenému na nahrávce nemohl předcházet jiný kontakt mezi žalobcem a poškozeným. Má-li žalobce za to, že neopětování pozdravu V. K. je důvodem k jeho hrubé urážce, mýlí se. Použité vulgarismy byly za daných okolností a za přítomnosti dítěte hrubě urážlivé. Nejednalo se o pouhou nevhodnost pronesenou mezi osobami, jejichž vztah není idylický. Předmětný skutek se bezpochyby stal a zakládá přestupek.

V. Posouzení věci krajským soudem

21. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba (§ 65 odst. 1 s. ř. s.) v zákonné lhůtě (§ 72 odst. 1 s. ř. s.). O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání. Žalovaný ani žalobce na výzvu soudu, zda s tímto postupem souhlasí, nereagovali. Má se proto za to, že s rozhodnutím o věci samé bez jednání souhlasí (§ 51 odst. 1 s. ř. s.)
22. Žaloba *není důvodná*.

a. Výrok rozhodnutí městského úřadu je dostatečně určitý

23. Žalobce namítá neurčitost výroku rozhodnutí městského úřadu ve třech ohledech. Výrok podle něj (1) nedostatečně specifikuje místo spáchání přestupku, (2) způsob, jakým žalobce druhého urazil na cti a (3) chybí v něm také přesnější popis skutku.
24. V souladu s § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich („zákon o odpovědnosti za přestupky“) se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku, kterým je obviněný uznán vinným, kromě náležitostí podle správního řádu uveďte také popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.
25. V rozhodnutí, kterým se trestá za spáchaný přestupek, je nezbytné postavit najisto, za jaké konkrétní jednání se obviněný postihuje. To lze zajistit jen dostatečnou konkretizací údajů, které skutek charakterizují. Taková míra podrobnosti je nezbytná zejména pro vyloučení dvojího postihu pro týž skutek, opakování rozhodnutí o věci již rozhodnuté, pro určení rozsahu dokazování a pro zajištění řádného práva na obhajobu (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, č. j. 2 As 34/2006-73, č. 1546/2008 Sb. NSS). Zároveň však platí, že posouzení, zda je určení místa spáchání přestupku ve výroku dostatečně konkrétní, je otázkou hodnocení okolností každého jednotlivého případu. Závěry vyslovené v rozsudcích správních soudů nelze prezentovat odtrženě od kontextu případů, které tyto soudy rozhodovaly (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 6. 2016, č. j. 10 As 44/2016 – 35).
26. Jak přesně musí výrok rozhodnutí určovat místo přestupku tedy bude záviset na okolnostech každého případu a na povaze přestupku. U některých přestupků judikatura klade zvýšené nároky na přesné vymezení místa spáchání přestupku v kontextu skutkové podstaty, kterou měl ve výroku popsáním jednáním přestupce naplnit. Tak například u výroku o spáchání přestupku spočívajícího v překročení nejvyšší povolené rychlosti je namísto zvýšit požadavky na přesnost určení místa spáchání přestupku, neboť právě nejvyšší povolenou rychlost může stanovit omezení pro určitý úsek pozemní komunikace. Naopak nižší nároky budou na přesnost určení místa spáchání přestupku spočívajícího v držení hovorového nebo záznamového zařízení za jízdy ve výroku rozhodnutí o přestupku, neboť zákaz držení hovorového nebo záznamového zařízení se neomezuje na určité úseky pozemních komunikací – platí paušálně, a nelze tedy bez dalšího tvrdit, že jistá míra neurčitosti může mít ohledně předmětné skutkové podstaty daného přestupku vliv na kvalifikaci jednání přestupce (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 3. 2016, č. j. 2 As 310/2015-70).
27. Pokud jde o místo přestupku, městský úřad jej specifikoval tak, že k jeho spáchání došlo „v obci X na autobusové zastávce“. Takové vymezení místa přestupku s ohledem na další okolnosti a povahu přestupku považuje krajský soud za dostatečně určité. V případě přestupku ublížení na cti nemá místo jeho spáchání žádnou souvislost s naplněním skutkové podstaty daného přestupku. Proto není nutné na specifikaci místa přestupku ve výroku rozhodnutí klást zvýšené nároky. V tomto případě navíc výrok rozhodnutí městského úřadu obsahuje na minutu přesné časové určení doby spáchání přestupku. Tím vylučuje, aby hrozil dvojitý postih žalobce za týž skutek. Kromě toho v rámci správního řízení nebylo místo přestupku nijak sporné a ani žalobce v žalobě nic podobného nenamítá.

28. Lze sice dát žalobci za pravdu, že by s ohledem na větší počet autobusových zastávek nacházejících se v obci X bylo vhodnější, pokud by městský úřad specifikoval, na které zastávce k přestupku došlo. Z výše uvedených důvodů však absence této specifikace v tomto případě nezakládá vadu, pro kterou by bylo třeba napadená rozhodnutí zrušit.
29. Souhlasit nelze ani s námitkou, že je vadou výroku, pokud v něm městský úřad uvedl, že žalobce V. K. „urazil“ a nikoli „hrubě urazil“.
30. Podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích se fyzická osoba dopustí přestupku, pokud jinému ublíží na cti tím, že ho zesměšní nebo ho jiným způsobem hrubě urazí. K naplnění skutkové podstaty tohoto přestupku je nutné, aby útok měl jednu ze dvou taxativně stanovených forem - pachatel musí jiného *zesměšnit* nebo *jiným způsobem hrubě urazit*. Z výroku rozhodnutí městského úřadu jednoznačně plyne, že v případě přestupku, kterého se dopustil žalobce, šlo o druhý z uvedených případů, tj. o hrubou urážku. Krajský soud nepovažuje za vadu, pokud výrok tohoto rozhodnutí neobsahuje přívlastek „hrubě“. Již ze samotné povahy pronesené vulgarity je zřejmé, že se jedná o hrubou urážku, která bezesporu naplňuje skutkovou podstatu ublížení na cti.
31. Důvodná není ani námitka, že popis skutku ve výroku rozhodnutí městského úřadu není dostatečně určitý. Aby byl popis skutku ve výroku rozhodnutí o vině za přestupek dostatečně určitý, je nezbytné, aby obsahoval popis jednání obviněného, kterým naplnil skutkovou podstatu daného přestupku. Z výroku rozhodnutí je přitom jasné, jakou urážku žalobce pronesl na účet V. K. Popis okolností, které pronesení této urážky předcházely, nemá místo ve výroku rozhodnutí, ale v jeho odůvodnění. Okolnosti spáchání přestupku totiž hrají roli toliko při posuzování povahy a závažnosti konkrétního přestupku. Pro naplnění skutkové podstaty ublížení na cti však není rozhodné, jaké okolnosti předcházely jednání přestupce.

b. Výrok o uložení pokutě není nepřezkoumatelný

32. Krajský soud nemá pochyb ani o zákonnosti a přezkoumatelnosti uložené pokuty. Stanovení druhu a výše trestu za přestupek je otázkou správního uvážení správního orgánu. Podrobit volné správní uvážení soudnímu přezkumu lze jen v rozsahu, zda správní orgán překročil zákonem stanovené meze tohoto uvážení, a zda toto volné uvážení nezneužil (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. června 2009 č. j. 6 As 62/2008-129). V tomto případě k překročení mezí správního uvážení ani k jeho zneužití ze strany městského úřadu nedošlo.
33. Při ukládání sankce za přestupek mají správní orgány možnost volit druh trestu podle § 35 zákona o odpovědnosti za přestupky. Při určení druhu a výměry trestu pak musí přihlídnout ke kritériím upraveným v § 37 téhož zákona. Městský úřad při uložení pokuty v souladu s tímto ustanovením vycházel zejména z povahy a závažnosti přestupku a také z přetěžujících a polehčujících okolností. Jako polehčující okolnost vzal to, že se jedná o první přestupek žalobce. V jeho neprospěch naopak zohlednil to, že vulgarity pronesl na veřejně přístupném místě (na autobusové zastávce) a v přítomnosti své nezletilé dcery.
34. Za přestupek, kterého se žalobce dopustil, lze podle § 7 odst. 4 písm. a) zákona o některých přestupcích uložit pokutu až do výše 10.000 Kč. Městský úřad uložil žalobci pokutu 2.000

Kč. Vysvětlil přitom – byť stručně, proč nepřistoupil namísto pokuty pouze k napomenutí žalobce. Odůvodnil to závažností přestupku, s čímž krajský soud souhlasí.

35. Pro samotné naplnění skutkové podstaty ublížení na cti nezáleží na tom, zda někdo pronese výrok v soukromí, na veřejnosti, před poškozenou osobu nebo před kýmkoliv jiným. Tyto okolnosti však mohou hrát roli při posouzení závažnosti přestupkového jednání (obdobně viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2007, č. j. 2 As 60/2006-53). Není proto chybou, pokud městský úřad při stanovení druhu a výše sankce přihlédl k tomu, že žalobce pronesl urážlivé vulgarismy na veřejnosti a v přítomnosti vlastního dítěte. Zároveň žalobce nemá pravdu, pokud namítá, že závěr o tom, že k přestupku došlo na veřejně přístupném místě, nemá oporu v provedeném dokazování. Žalobce v řízení nepopíral, že by se celý incident odehrál na autobusové zastávce nedaleko potravin COOP Jednota. Není proto nejmenších pochyb o tom, že se jednalo místo veřejně přístupné.
36. Krajský soud nevyhověl žádosti žalobce o moderaaci uložené pokuty. V rámci moderačního práva soud může zkoumat, zda a jak správní orgán přihlédl ke všem specifikům konkrétního případu a zda v rámci zákonné trestní sankce vybral pro pachatele takový druh trestu a v té výměře, která splní účel trestu a není zjevně nepřiměřená (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 9. 2010, č. j. 7 As 71/2010-97). Krajský soud neshledal, že by se městský úřad při stanovení druhu trestu dopustil excesu, ani že by výše pokuty byla nepřiměřená. Za rozhodující faktor zvyšující závažnost přestupkového jednání žalobce krajský soud ve shodě se správními orgány považuje to, že v pronesení vulgarit žalobci nezabránila ani přítomnost jeho nezletilé dcery. Pokud navíc vyřknul extrémně vulgární urážku na veřejnosti, nepovažuje krajský soud pokutu ve výši 2.000 Kč za nepřiměřenou. Její výše dostatečně odpovídá konkrétním okolnostem protiprávního jednání žalobce. Krajský soud nevidí důvod k využití své moderačního kompetence.

c. K neprovedení důkazů navrhaných v odvolacím řízení došlo v souladu se zákonem

37. V rámci odvolacího řízení žalobce vznesl několik důkazních návrhů, kterým žalovaný nevyhověl. Těmito důkazy chtěl doložit, že ze strany pana K. dlouhodobě dochází k provokacím. Správním orgánům pak žalobce vyčítá, že k tomuto kontextu nepřihlédl.
38. Žalobce má obecně pravdu v tom, že v přestupkovém řízení neplatí koncentrace a obviněný může navrhopat nové důkazy i v řízení o odvolání. Odvolací správní orgán však nemá vždy povinnost takové důkazy provést. To platí mimo jiné tehdy, pokud navrhopané důkazy nemají relevanci pro řádné zjištění skutkového stavu, jak tomu bylo i v tomto případě. Žalovaný ve svém rozhodnutí k důkazním návrhům žalobce uvedl, že okolnosti týkající se problémových vztahů mezi ním a V. K. nemají žádnou relevanci pro posouzení toho, zda se žalobce dopustil přestupku. Proto k nim žalovaný nepřihlédl.
39. Krajský úřad s tímto hodnocením souhlasí. Okolnosti spáchání přestupku obecně mají význam při posuzování povahy a závažnosti přestupku (§ 38 písm. d) zákona o odpovědnosti za přestupky]. Zatímco některé mohou dokonce vylučovat protiprávnost jednání (např. nutná obrana, krajní nouze, svolení poškozeného, přípustné riziko), jiné mohou závažnost přestupku snižovat (např. silné rozrušení, tlak závislosti nebo podřízenosti pachatele, vliv hrozby nebo nátlaku, vliv tíživých osobních nebo rodinných poměrů, které si pachatel sám nezpůsobil), nebo ji naopak zvyšovat (skutečnost, kde a v

jakém čase byl přestupek spáchán, místo spáchání přestupku, přítomnost dalších osob či to, zda byla způsobena škoda; srov. Jemelka, L., Vetešník P. Zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich. Zákon o některých přestupcích. Komentář. 2. vydání. Praha: C. H. Beck, s. 312-319).

40. Nelze však tvrdit, že jakékoliv okolnosti budou mít pro posouzení přestupkového jednání vliv. Vždy to bude záležet na konkrétním případě. Okolnosti, na které ve svých podáních poukazuje žalobce, se týkají zejména problémovosti jeho vztahu s V. K. Správní orgány přitom nepochybněvaly, že mezi nimi panuje nevraživost. Pro hodnocení závažnosti přestupku to však vliv nemá. Ani dlouhodobě hluboce narušení mezilidské vztahy mezi žalobcem a panem K., či případné dřívější provokace, kterým žalobce z jeho strany čelil, nejsou ospravedlnitelným důvodem pro použití vulgárních urážek.
41. Podstatné je, co se odehrávalo bezprostředně před tím, než došlo k přestupku. Žalobce se ve správním řízení snažil tvrdit, že pronesení vulgarit předcházely fyzický útok ze strany V. K. To se však v řízení neprokázalo. Zvuková nahrávka, která je součástí spisu, naopak svědčí o tom, že výměně názorů na autobusové zastávce nepředcházely žádný kontakt mezi žalobcem a panem K. Celý incident se odehrál v návaznosti na to, že pan K. neopětoval žalobcův (sarkastický) pozdrav.
42. Pokud jde o údajné pedofilní jednání pana K., s výjimkou nepodložených tvrzení žalobce to z ničeho neplyne. I sám žalobce v podaném odvolání uvádí, že policie prošetřovala jednání, na které si nezletilá S. měla stěžovat, věc však odložila. To, že žalobce je „vnitřně přesvědčen“, že ze strany V. K. dochází ve vztahu k dceři žalobce k nevhodnému či nezákonnému sexuálnímu jednání, není omluvitelným důvodem k pronášení hrubě urážlivých výroků na jeho adresu. Toto jednání má být případně předmětem trestního řízení.
43. Krajský soud dodává, že objektem přestupku ublížení na cti není soukromý zájem poškozené fyzické osoby, ale občanské soužití a veřejný zájem na ochraně cti každého (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 1. 2013, č. j. 6 As 57/2012-28, bod 36). Pro posouzení, zda pronesením určitého výroku došlo k naplnění skutkové podstaty přestupku ublížení na cti, proto není rozhodující, zda či nakolik se osoba, vůči které tento výrok mířil, subjektivně cítí uražená, ale to, zda je tento výrok svou povahou objektivně způsobilý někoho hrubě urazit. Subjektivní vnímání urážky hraje roli do té míry, zda poškozená osoba udělí souhlas k zahájení přestupkového řízení v souladu s § 79 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky.
44. V případě použití výrazu „zkurvený pedofil“ krajský soud nemá nejmenších pochyb o tom, že tento výraz je objektivně způsobilý hrubě urazit kohokoliv. I v případě, že by adresátem tohoto pojmu skutečně byla osoba s pedofilními sklony, přívlastek „zkurvený“ je sám o sobě natolik vulgární, že z tohoto výrazu již bezesporu dělá hrubou urážku, která naplňuje skutkovou podstatu přestupku podle § 7 odst. 1 písm. a) zákona o některých přestupcích. Správní orgány proto nijak nepochybily, pokud se nepodloženými obviněními, které žalobce na adresu pana K. v řízení vznášel, blíže nezabývaly.
45. Z tohoto důvodu krajský soud neprovedl důkaz audionahrávkou, na které si mu má nezletilá dcera stěžovat na pedofilní jednání V. K. Kromě toho, že žalobce žádnou takovou nahrávku soudu nedoložil, i pokud by tak učinil, nahrávka nemá žádnou relevanci pro

posouzení přestupkového jednání žalobce. Stejně tak krajský soud k důkazu neprovedl článek ze serveru *novinky.cz* s názvem *Samozvaný král pedofilů „Plyšáček“ stanul před soudem, s šestiletou plánoval svatbu*. Stejně jako žalovaný i krajský soud navržení tohoto důkazu a jeho relevanci pro daný případ nerozumí.

46. Námitky, kterými se žalobce snaží přesvědčit soud, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav, v rozporu se zákonem neprovedly navrhované důkazy a nepřihlédly k okolnostem, za kterých došlo ke spáchání přestupku, proto nejsou důvodné.

d. Právo žalobce vyjádřit se k podkladům rozhodnutí městský úřad nezkrátil

47. Důvodná není ani námitka procesního pochybení, kterého se měl městský úřad dopustit tím, že zkrátil žalobce na právu vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Městský úřad žalobce opakovaně předvolal k ústnímu jednání (dne 20. 9. 2019, 2. 12. 2019, 6. 3. 2020 a 4. 5. 2020). V každém z těchto předvolání jej městský úřad poučil, že po skončení ústního jednání bude mít žalobce možnost nahlédnout do spisu a seznámit se s celým spisovým materiálem. Součástí předvolání vždy bylo také poučení o právech obviněného, včetně poučení o právu se vyjádřit k podkladům před vydáním rozhodnutí ve věci. Po skončení ústního jednání dne 26. 8. 2020 žalobce podepsal prohlášení, podle kterého se seznámil se všemi podklady shromážděnými ve spise a před vydáním rozhodnutí nenavrhuje jeho doplnění o nové důkazy. Žádné nenavrhoval. Za těchto okolností nemůže úspěšně namítat, že mu správní orgán neumožnil vyjádřit se k podkladům rozhodnutí.

e. Rozhodnutí o vině žalobce není nespravedlivé

48. Závěrem své žaloby si žalobce stěžuje na nespravedlivost, kterou rozhodnutí správních orgánů podle něj způsobují s ohledem na to, že se žalobce panu K. písemně omluvil, zatímco žalobci se omluvy za urážky ze strany pana K. nedostalo.
49. Pokud jde o e-mailovou omluvu ze dne 18. 9. 2020, kterou žalobce přiložil k doplnění žaloby, krajský soud upozorňuje, že není součástí správního spisu. Patrně proto, že ji žalobce správním orgánům nepředložil. Nemohly k ní proto přihlížet. A stejně tak k ní nepřihlédl ani krajský soud. Tuto omluvu považuje za zcela účelovou. Žalobce ji poškozenému adresoval až více než rok poté, co došlo k přestupkovému jednání a až poté, co jej městský úřad uznal vinným. V příkrém kontrastu s touto omluvou však žalobce v průběhu celého správního i soudního řízení obviňuje Viktora Kupského z pedofilního jednání nebo z ublížení na zdraví. Za těchto okolností krajský soud nevidí žádný důvod k tomu, aby k „omluvu“ žalobce zohlednil při úvahách o moderaci trestu.
50. V případě, že se žalobce cítil uražený výroky ze strany V. K., měl stejně jako on možnost udělit správnímu orgánu souhlas s projednáním přestupku. Jestliže se z jakéhokoli důvodu rozhodl tak neučinit, jde to pouze k jeho tíži. Nic to však nemění na tom, že se žalobce přestupku dopustil, správní orgány náležitě shledaly jeho vinu a spravedlivě ho potrestaly.

V. Závěr a náklady řízení

51. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl (§ 78 odst. 7 s. ř. s.). Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly (§ 60 s. ř. s.).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, pokud má stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 21. února 2021

Martin Kopa, v. r.
samosoudce

OPRAVNÉ USNESENÍ

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **G. Z.**

bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Třída Tomáše Bati 21, 761 90 Zlín

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020, č. j. JMK 152006/2020, sp. zn. S-JMK 132016/2020 OSPŽ,

takto:

Datum vydání rozsudku Krajského soudu v Brně č. j. 41 A 73/2020-81, se opravuje takto:

Datum „21. února 2021“ se nahrazuje datem „21. února 2022“.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem ze dne 21. 2. 2022, č. j. 41 A 73/2020-81 („rozsudek krajského soudu“), krajský soud zamítl žalobu žalobce proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 11. 2020, č. j. JMK 152006/2020, sp. zn. S-JMK 132016/2020 OSPŽ.
2. V samotném závěru rozsudku krajského soudu došlo k chybě v psaní. Krajský soud namísto správného data 21. února 2022 nedopatřením odatoval rozsudek dnem 21. února 2021.
3. Krajský soud proto postupoval podle § 54 odst. 4 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní („s. ř. s.“) a opravil v závěru rozsudku krajského soudu chybně uvedené datum správným datem 21. února 2022.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí nejsou opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s.).

Brno 17. března 2022

Martin Kopa, v. r.

samosoudce

Za správnost vyhotovení:

E. D.